

La Mare de Déu

Transcripción musical:
Lluís Borau
Lo Molinar

Fabara, Alcanar

La Ma - re de Déu, quan e - re xi - que - ta, a -
na - (v)e_a cos - tu - ra_a de - pen - dre de lle - tra. La
Ma - re de Déu plo - ra (v)e a - bra - ça - da_amb u na
creu i els àn - gels l'a - con - so - la - (v)en: Ma - re de
Déu, no plo - reu! La Ma - re de Déu vin -
drà i mos por - ta - rà co - se - tes; a la burt - xa -
que - ta_a - nous i_a les mans a - ve - lla - ne - tes.

Versión recogida por Lluís Borau en Fabara:

La Mare de Déu,
quan ere xiqueta,
anae a costura
a dependre de lletra.
La Mare de Déu plorae
abraçada a una creu
i els àngels la consolaen:
-Mare de Déu, no plorau!
La Mare de Déu vindrà
i mos portarà cosetes;
a la burtxaqueta anous
i a les mans avellanetes.

(Revisión gramatical de Lola Bielsa)

Versión recogida por Sefa Ulldemolins Fabregat en Alcanar:

La Mare de Déu
quan era xiqueta
anava a costura
a aprendre de lletra.
La mestra li deia:
Senyora Maria,
quina randa en fa?
La randa més fina.
Qui la cosirà?
La "uela" Santa Anna
que en té bona mà.
Santa Anna de Déu
que tot ho sabeu
jo en tinc una filla
que és Mare de Déu,
si la voleu vere
a l'altar n'està,
que en cura les llagues
a Sant Sebastià.

Lo pare Xaxim
se'n menja un raïm
i es farta farter,
com un tabalet,
la pobra pastora
tocaba el tambor
i els àngels cantaven
al Nostre Senyor.
Sant Pere i Sant Pau,
tireu-ne les claus
per als angelets
que es moren de fam.
Si es moren de fam
deixeules morir,
que al cel aniran.